

Stanisław Madajski, Irena Jadczyk

Przewóz, pow. Wieluń. Stanowisko 1 a

Informator Archeologiczny : badania 2, 199-200

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W roku przyszłym planuje się kontynuowanie prac.

PRZEWOZ, pow. Wieluń

Muzeum Archeologiczne

Stanowisko 1 a

i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził p. Stanisław Madajski przy współudziale mgr Ireny Jadczyk, autorki sprawozdania. Finansowało MAiE w Łodzi oraz WKZ w Łodzi. Szósty sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

We wrześniu prowadzone były badania osady położonej nad samym brzegiem Warty, na piaszczystej ziemi obfitującej w rudę darniową. Badania skupiły się głównie na osadzie przemysłowej, gdzie przekopano obszar o łącznej powierzchni 150 m². Natrafiono na dom mieszkalny. W jego wnętrzu w jednym z rogów wystąpiły ślady ogniska w postaci zbitej, mocno czarnej ziemi i wypalonego na czerwony kolor podłoża. Na zewnątrz domu odkryto ślady po słupach.

Przebadano także jamy wypełnione ciemną ziemią, węgielkami i ceramiką. Natrafiono w jednej z nich na dymarkę z dużą zawartością żużla; dula żelazna została z niej uprzednio wyjęta. Kontynuowana była eksploracja rowu ciągnącego się już przez 3 odcinki. Rów ten wypełniony był ciemną, wyraźnie przepalona ziemią, zmieszana z węgielkami i dużymi kawałkami polepy.

Duże ilości ceramiki można podzielić na grubą o chropowatej powierzchni i jasnym kolorze, należąca do naczyń zasobowych, przeważająca w tej osadzie i na cienką, ciemną, o ściągach wygładzonych, czasem zdobionych.

Do najcenniejszych zabytków metalowych należą: profilowane brązowe okucie końca pasa, brązowy półfabrykat do fibuli brązowej oraz brązowa fibula zbliżona do typu Almgren, grupa VII, nr 210. Fibula ta datuje to stanowisko na początek fazy C¹ /wg. Eggera/ /- 1 poł. III w./ i jednocześnie potwierdza równoczesność osady i odkrytych poprzednio dwóch grobów książęcych datowanych wg ostatnich ustaleń na pierwsze dziesiątki lat III w.

Przewiduje się kontynuację badań w następnych sezonach wykopaliskowych.

RACICE, pow. Inowrocław
Stanowisko 3 i 4

Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN

Badania prowadziła mgr Bożena Danielczyk. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu neolitu i wpływów rzymskich.

W związku z realizacją zagadnień dotyczących zmian w eksploatacji środowiska geograficznego w regionie górnej Noteci podjęto badania sondażowe, mające wstępnie określić chronologię i charakter stanowisk, wytyczonych podczas kompleksowych badań powierzchniowych. W 1968 roku przeprowadzono sondaże m.in. na stanowiskach 3 i 4 w Racicach pow. Inowrocław.

Sondaże w Racicach na stanowisku 3 dostarczyły danych o osadnictwie na tym terenie. Odkryto mianowicie jany z ceramiką neolityczną /kultura pucharów lejkowatych/ oraz jany z fragmentami naczyń ze starszego okresu wpływów rzymskich.

Równocześnie przeprowadzono sondaże na odległym o 500 m stanowisku 4. Stwierdzono tam istnienie osadnictwa z okresu wpływów